

7

LETNIK XXXIV.
1987 - 1988

GALERIJA

VSEBINA

Vojan Tihomir Arhar: Pomlad	177
Ludovika Kalan: Prvi april	178
Jelka Bakula: Sinička	179
Niko Grafenauer: Kokosencacija	180
Josip Ribičič: Premagane ovire	181
Miroslav Košuta: Lov na volka	182
Miha Matè: Čečkarije	183
Danilo Gorinšek: Kje je pomlad	185
Kotiček za najmlajše:	
Vera Poljšak: Pojdimo se trgovino	186
Prepogljkivka	187
Meta Rainer: Napredok	188
Vera Poljšak:	
Vsote, Kaj boš videl?, Skrivalica	189
Prir.: Vojan T. Arhar:	
Kdor ne dela, naj ne je	190
Vera Poljšak: Skrita podoba, Gobe	191
Zapojmo veselo:	
Janez Bitenc: Rdeča žoga	192
Stana Vinšek: Povabilo	192
Mima Kapelj: Noč prihaja bosa	193
Novosti na knjižni polici:	
Marij Čuk: Knjigi za pomlad	195
Neža Maurer: Budnica	196
Šolarji pišejo:	197
Urednikova beležnica	203
Branko Lakovič: Za bistre glave	207
Sodeluj z nami: Vera Poljšak:	
Naslov pravljice	3. stran platnic

Ilustracije za sedmo številko Galeba so naredili: Vesna Benedetič (str. 178, 185); Barbara Boneta (str. 180, 196); Marjanca Jemec Božič (str. 177); Marjeta Cvetko (str. 181); Liana Drašček (str. 182); Božo Kos (str. 183, 184); Borut Pečar (str. 188); Alessio Petricig (str. 179); Bine Rogelj (str. 194); Magda Tavčar (str. 186, 187, 189, 191, 3. str. pl.); Andrej Vodopivec (str. 190, 192).

PRILOGA

Ladjedelstvo pri nas v preteklosti, Ladjedelstvo pri nas danes - besedilo: Evgen Dobrilja, slike: Lojze Abram.

NASLOVNA STRAN

"Števerjan" - Simon Feri, 5. r. OŠ "O. Župančič" - GORICA.

Vojan Tihomir Arhar

Ilustr. Marjanca Jemec Božič

POMLAD

ZIMA PEŠA.
SNEG KOPNI.
PRVI ZVONČEK
POZVONI.

GOZDIČ, IZ SPANJA
PREBUJEN,
IZ DNEVA V DAN JE
BOLJ ZELEN.

PTIČJA SVATBA.
MIZA BELA.
KOSOVKA JE
KOSA VZELA.

KU-KU
KU-KU
PRISLUHN!!
KU — KUI!
POMLAD JE
ŽE TU!

VETER, ŽREBEC
RAZIGRAN,
SE ZAGANJA
PREK POLJAN.

1. APRIL

Francej hodi v drugi razred. Priden deček je. V svoji spalnici ima kotiček in v njem mizico, kjer piše naloge in se uči. Ima tudi prijatelja, lepega črnobelega mucka, ki mu je dal ime Munej.

Kadar se Francej pripravlja k učenju in sede za svojo mizo, že skoči nanjo Munej. Mirno sedi ter gleda Franceja. Včasih zamiži z desnim ali levim očesom, malo zadremlje in poprede. To se ponavlja dan na dan. Francej ga ima zelo rad, nobene okusne jedi ne sne, da bi se pri tem ne spomnil na Muneja.

Tako je nekega jutra imel pri zajtrku skodelico smetane.

»Za Muneja,« je rekel in stresel za dobro žlico smetane na Munejev krožnik. Šel je v sobo in mu rekel: »Pojdi v kuhinjo, smetano imaš!«

Munej, ki je bil zelo razumen, je takoj ubogal. Hitro se je spravil v kuhinjo. Ko je prestopil prag, je nehote pogledal koledar na steni. Na njem je bil datum: 1. april.

Munej je najbrž poznal številke. Če bi imel rokice namesto tačic, bi gotovo znal tudi pisati.

»Prvi april,« je pomisli. »Aha! Ne boš me, Francej, da se mi boš potem smejal, kako si me povlek!«

V krožnik ni niti pogledal. Kar na pragu se je obrnil in šel nazaj v sobo. Užaljen, s sklonjeno glavo je sedel na prejšnjo mesto.

Franceju se je čudno zdelo, da se je Munej tako naglo vrnil.

»Munej, saj ni mogoče, da si že pospravil smetano?«

Munej se ni ganil.

Vtem pa se je iz kuhinje začul: »Cmok, cmok, cmok!«

Kot blisk je Munej poskočil. Razumel je. Tekel je v kuhinjo, a bilo je prepozno. Pes Pufek je ravno dvignil glavo z njegovega krožnika in se oblizoval. Posrebal je sladko smetano, ki je bila namenjena Muneju. Postrani je pogledal mucka, ki je grbil hrbet in puhal. Pufek pa ni maral

prepirov. Počasi se je obrnil in zadovoljen odcapljal na dvorišče.

Munej je ostal sam in ves skešan gledal prazen krožnik. Bilo mu je neznansko žal, da je podvomil nad svojim velikim prijateljem, še bolj pa mu je bilo žal smetane, ki ni bila prvi april.

Jelka Bakula

Ilustr. Alessio Petricig

SINIČKA

CI CI, CI CI, CI CI.
NA VSAKI DROBNI VEJI
ZA HIP SE POMUDI.

CI CI, CI CI, CI CI,
ZMANJKUJE JI ŽE HRANE,
POMLADI PA ŠE NI!

CI CI, CI CI, CI CI.
SE ZGANE SUHA VEJA
IZ SPANJA SE BUDI.

CI CI, CI CI, CI CI.
ZDAJ V KROŠNJI SI DREVESA
SPET GNEZDO NAREDI.

KOKOSENZACIJA

Pedpegatka, pedperutka,
golovratka, pedenjputka
po dvorišču ko-koraka,
na vse grlo ko-kodaka.

Ko-koko, ščeperi krila,
kje ste kure in gosi?
Takšno jajce sem zvalila,
ki odtehta vaša tri!

Kokokokokomisija
pridrvi od vseh strani.
Vrat izteza in zavija,
vsevprek vpije in kriči.

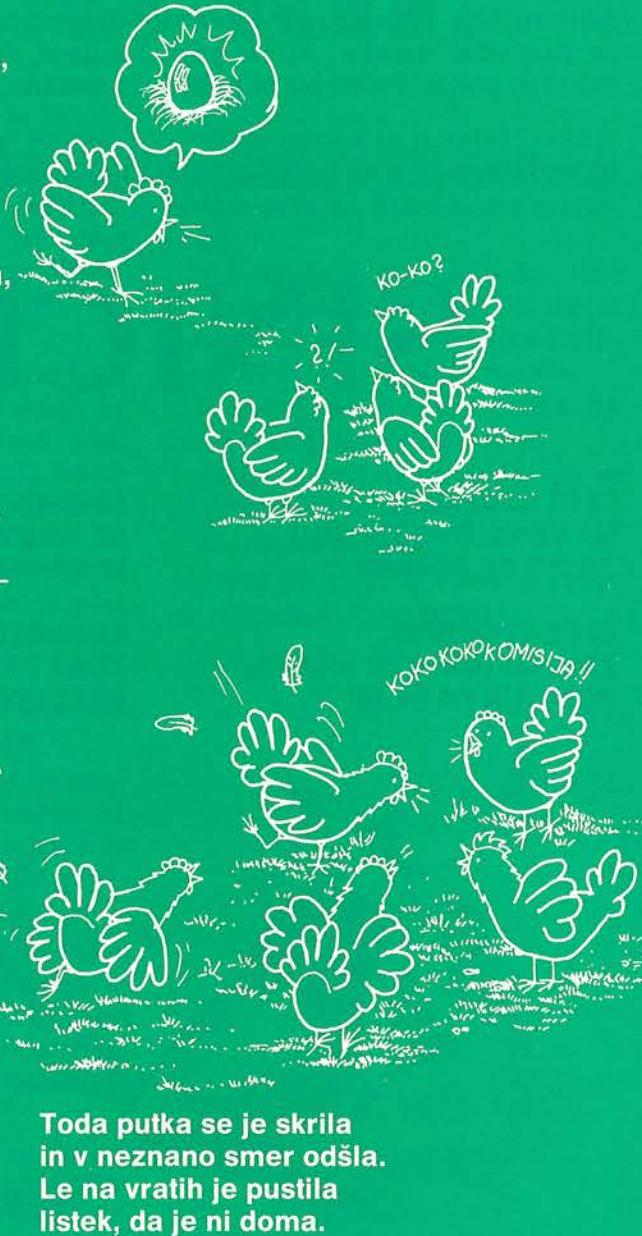
A na mah je konec svaje
in nespametnih zamer.
Komisija z glavo maje —
velejajca ni nikjer!

Kokokopolicija
brž uvede preiskavo.
Z izginotjem si ubija
pet agentov bistro glavo.

A naposled se izkaže,
da nalogi niso kos.
Mala putka namreč laže
kot velika stara gos.

Prav ničesar ni zvalila,
le zanetila prepir.
Po nemarnem je skalila
javni kurji red in mir.

Kikirikikomisar
se ne da za nos voditi.
Ročno uredi vso stvar:
goljufivko da ukleniti.

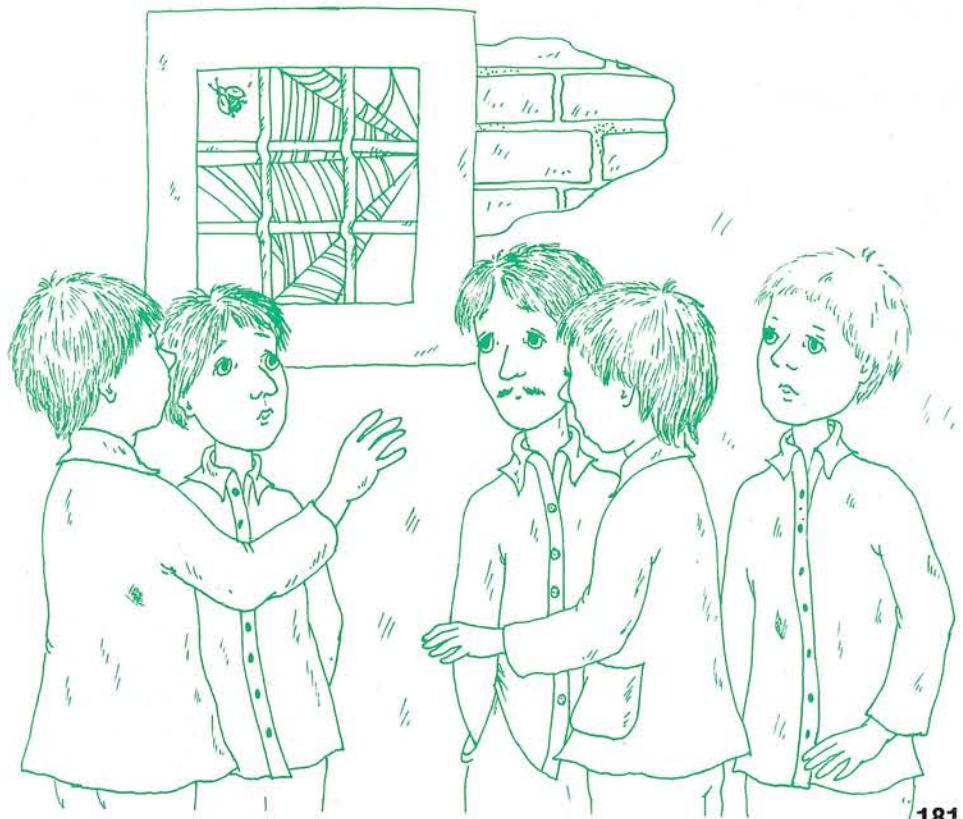

PREMAGANE OVIRE

Bilo nas je pet v tesni celici. Prelepo majsko jutro nas je privabilo k zamreženemu oknu. Oprijeli smo se žeze in molče strmeli v zeleno italijansko raven. S travnikov je prihajala do nas vesela pesem grabljic. Nekje v višavah je žvrgolel škrjanček, na strehi kaznilnice so se prepirali vrabci. Lahen vetrc je prinašal duh po senu in cvetju.

Naenkrat smo vsi okrenili glave v eno smer. Prav blizu rešetk se je sprehajal po zraku zlatokril hrošček, kakor da bi si hotel ogledati ljudi, ki ne morejo v sončno svobodo.

Potem je zavil navzgor, prav v desni zgornji kot okna. In takrat se je zgodilo: V hipu se je znašel sredi velike pajčevine in nehal

brenčati. Obstal je, kakor da se čudi zapreki. Isti trenutek je prihitel velik pajek iz luknje v razpoki in se pognal proti hrošču. A nevarnost je hrošču vrnila moči. Zacepetal je z nožicami in dvignil glavo. Videči je bilo, da hoče braniti svoje življenje. Pajek, čeprav dvakrat večji od hrošča, je najprej obstal, se nekajkrat na dolgih nogah zazibal, potem pa se je potuhnjeno umaknil v svoje roparsko gnezdo. Od tam je nepremično gledal na svojo žrtev in čakal...

»Ali ste ga videli?« je šepnil tovariš ob moji desni. »Pravi fašist! Kljukasti križ nosi na hrbitu!«

»A hrošček — to smo mi!« je še tiše vzdihnil nekdo na levi. Medtem se je hrošček boril za življenje in svobodo. Boril se je s tanko mrežo, ki mu je vedno znova ovijala drobne nožice ter ga hotela vsega zaplesteti. A hrošček se ni vdal. Premetaval se je, trgal niti in končno padel iz mreže. A padel je v drugo, ki je bila razpeta nekoliko niže. Tudi tam ni miroval. Brcal je še hitreje in trgal nit za nitjo, se premetaval in končno raztrgal zahrbljno past. Zviška je padel navzdol in se ujel na spodnjem žezezu naše rešetke. Tam si je z nožicami postrgal s kril ostanke pajčevine, se nekoliko dvignil in zletel ves zlat v zlato svobodo.

Molče smo se spogledali. Vedeli smo, da mislimo vsi isto: Pogumni gre prek vseh zaprek.

Miroslav Košuta

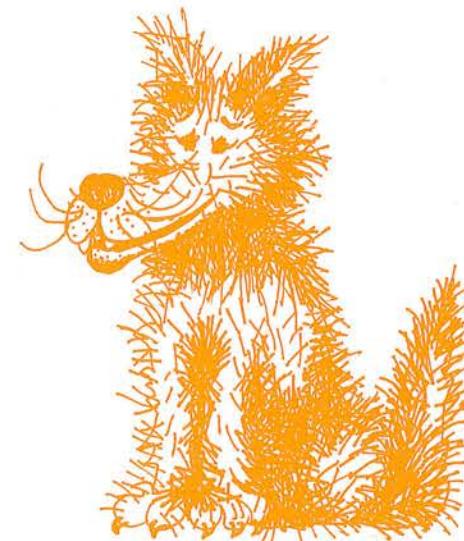
Ilustr. Liana Drašček

Lov na volka

Lovili smo volka
že navsezgodaj,
da bi mu kožo pred poldnem
dali naprodaj.

Smo lovili po dvorišču
in po vrtu okrog hiše,
pretaknili smo vse luknje,
vsa dupla in niše.

Pa sta minila jutro in poldan,
pa je prišel večer,
pa smo sklenili,
da damo volku mir.

Miha Matè

Ilustr. Božo Kos

ČEČKARIJE

Tisti večer je Jakec hitro zaspal, toda kar naenkrat so se vanj prikradle čudne sanje.

Najprej je zagledal Mojco. Toda, groza, to ni bila ona! Videl je le njeno pikčasto obleko, iz nje pa je molela prava, pravcata kozja glava. Njeni kitki sta se dvignili in se spremenili v dva majhna rožička, s podbradka pa so ji viseli beli priveski.

»Mojca, Mojca, kakšna pa si?« je zavpil Jakec.

»Mekeke, mekeke,« se je žalostno oglasila kozica in se izgubila med grmičevje.

In potem so se prikazale štiri sive kopitaste noge. Začele so udarjati in ritati kot ponorele okrog sebe. Iz malce zavaljenega trupa se je dvigovala penasta Martinova glava z nenavadno velikimi uhlji.

»Martin, Martin, ne ritaj, ustavi se! Glej, jaz sem, Jakec, tvoj prijatelj!«

Oслиček pa ga ni poslušal! Čedalje bolj je udarjal s kopiti ob tla, visoko dvigoval prah in pretresljivo rigal.

Nenadoma se je iz tistega prahu izvila velika slonova glava z ogromnim rilcem. Grozeče se je približevala Jakcu.

»A ti si tisti Jakec, a?« je bobneče spregovoril slon.

»Jaaa... ja...« je zatrepetal Jakec.

»In ti si nas začaral v slona, kozo in osla?«

»Ne, ne, nisem...«

»Pa si, pa si,« je hrumele slon, »na šolsko ograjo si napisal: MOJCA JE KOZA! MARTIN JE OSEL! Zame, zame pa si še prav posebno potrudil. Narisal si me z ogromnim rilcem in pripisal: TO JE JURE! Mar ni tako?«

»Je, je, pa vendar... pa vendar nisem hotel! Šalil sem se, saj smo prijatelji... dobri prijatelji...«

»Ne maramo takšnega prijatelja!«

»Jure, Jure, poslušaj me... nisem tako hudo mislil...«

»Nisem Jure, jaz sem slon!«

»Dobro, dobro, slon, pa vendar... pa vendar...«

Toda slon ga ni več poslušal. Dvignil je svoj veliki rilec in z njim kot slap oprhal Jakca. Ta se je zbudil in se preplašeno pričel ozirati okrog sebe. Bil je ves prepoten.

Tisto jutro je bil Jakec med prvimi v šoli. Še preden pa je stopil v razred, se je ustavil ob šolski ograji in z vlažno krpo pazljivo zbrisal vse tiste čečkarije, ki jih je napisal prejšnji dan.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
ŽELI
GALEB

Danilo Gorinšek

Ilustr. Vesna Benedetič

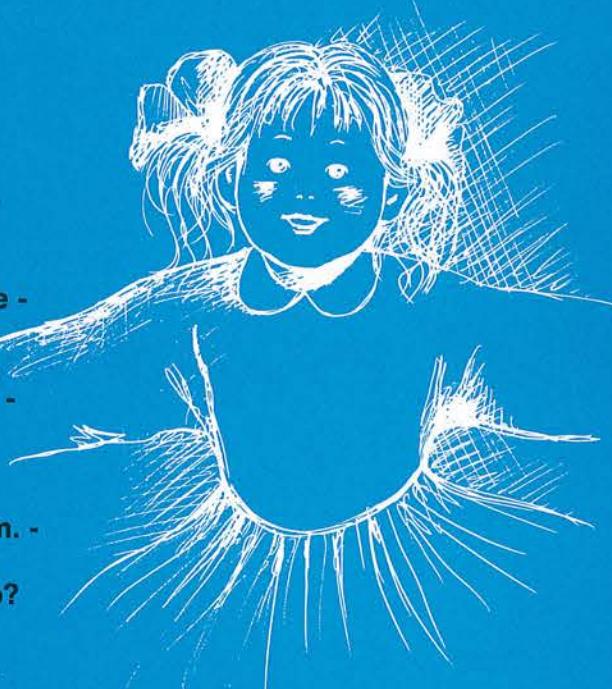
KJE JE POMLAD?

Ondan na vse strani iskati
krenili zalo smo pomlad.
Na nebuh nismo je našli -
oblak prekril je sončni sij.

Zaman smo šli med rožice -
jih slana pomorila je.
Iskali smo jo sred dobrav,
kjer vselej se glasi živžav -

bilo ni vesne niti tam -
je zlētel ptičji zbor drugam. -
Kaj neki le iskali smo
pomlad tam, kjer je ni bilo?

Zakaj nismo krenili le
do - naše punčke majcene,
njej bi zazrli se v oči -
iz njih vselej pomlad žari!

kotiček za
najmlajše

Vera Poljšak
Ilustr. Magda Tavčar

PREPOGLJIVKA

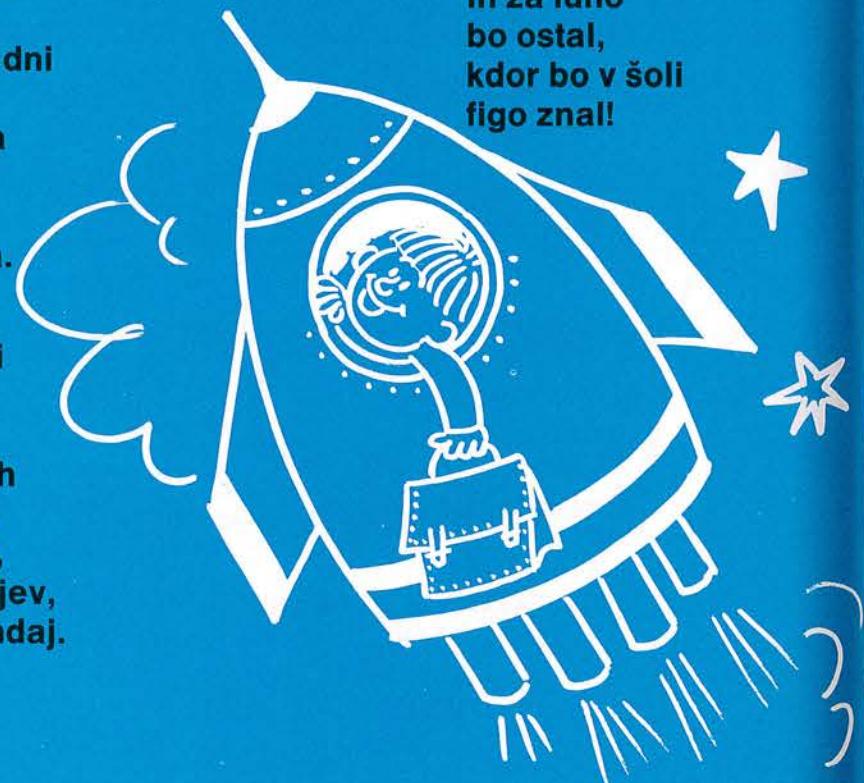
PREPOGNI PO OZNAČENIH ČRTKASTIH ČRTAH.
KAJ BOŠ DOBIL? POTEM VSE POBARVAJ.

MAPREDEK

A nekoč
ko bom že stara,
v šolo vozil
se nemara
bo moj vnuček
že kar z raketom,
mimo Marsa,
zvezd nešteto,
kakor blisk
po rimski cesti,
ko na luni
bo pouk!

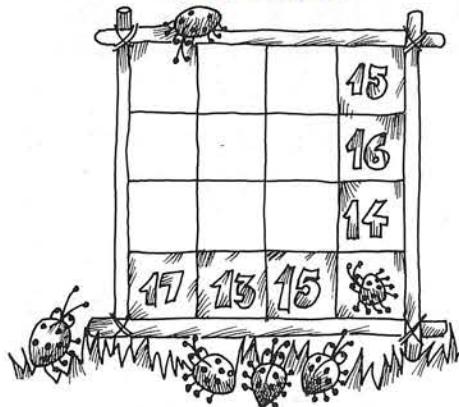
Moja babica
je bosa
v šolo svoje dni
capljala
in je jútranja
ji rosa
spotoma
nožice prala.

Mene očka
z avtom vozi
v šolo in
nazaj,
mimo strogih
semaforjev,
skozi gnečo,
hrušč motorjev,
mestni direndaj.

In za luno
bo ostal,
kdor bo v šoli
figo znall!

Vsote

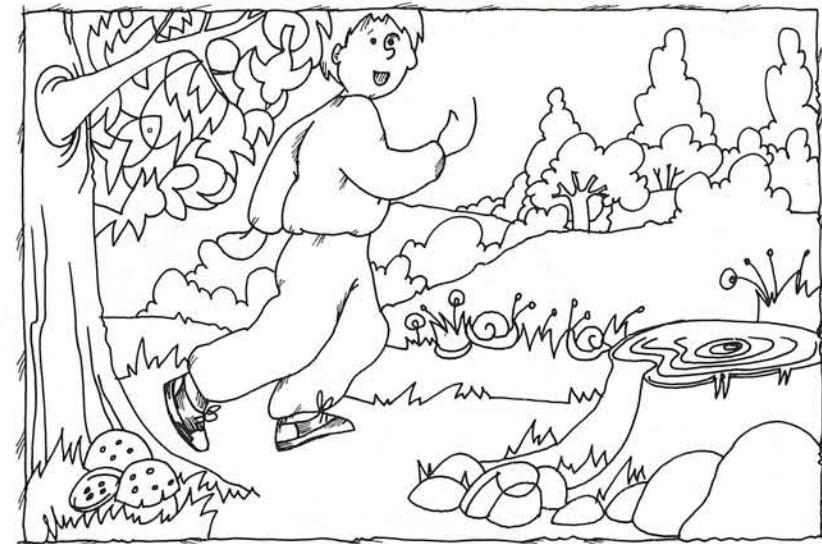
V PRAZNA POLJA VPIŠI ŠTEVILA OD 2 DO 9, KI BODO DALA ŽE VPISANE VSOTE.

Kaj boš videl?

Z RAVNIMI ČRTAMI POVEŽI PIKE OD 1 DO 55.

Skrivalica

V RISBI SE SKRIVAJO: RIBA, PTIČ, PIPA, POLŽA IN GUMB. KO JIH ODKRIJEŠ, JIH TUDI POBARVAJ.

KDOR NE DELA, NAJ NE JE

Belolasi učitelj Hia-Ku-Do je še vedno delal s svojimi učenci, čeprav je imel že nad osemdeset let; urejali so vrtove, lopatili in žagali veje.

Učencem se je stari učitelj smilil; menili so, da je toliko dela za krhkega starčka preveč. Zato so ga večkrat prosili, naj raje počiva. Ker pa jih ni hotel poslušati, so mu nekoč že navsezgodaj skrili orodje.

Tistega dne ni učitelj ničesar zaužil. Stradal je tudi drugi in celo že tretji dan.

»Verjetno smo ga močno užalili, ker smo mu skrili orodje,« so šepetalci učenci med seboj. »Koj mu vrnimo žago, lopato in grablje!«

Čim so to storili, je stari učitelj zopet nadaljeval z delom, kot da se ni nič zgodilo. Pri večerji pa jih je podučil: »Dragi mladi tovariši, brez dela ni jela.«

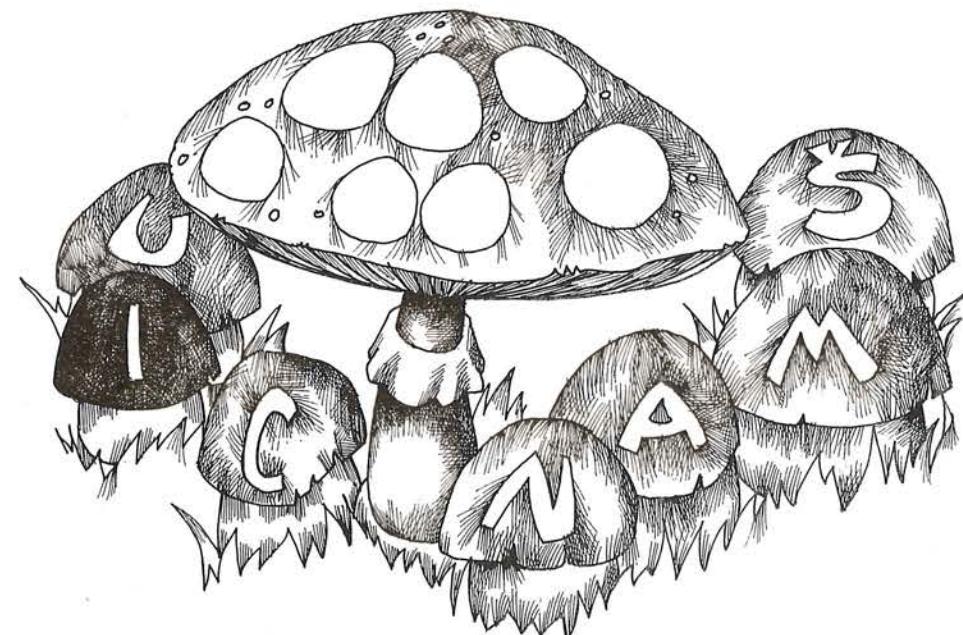
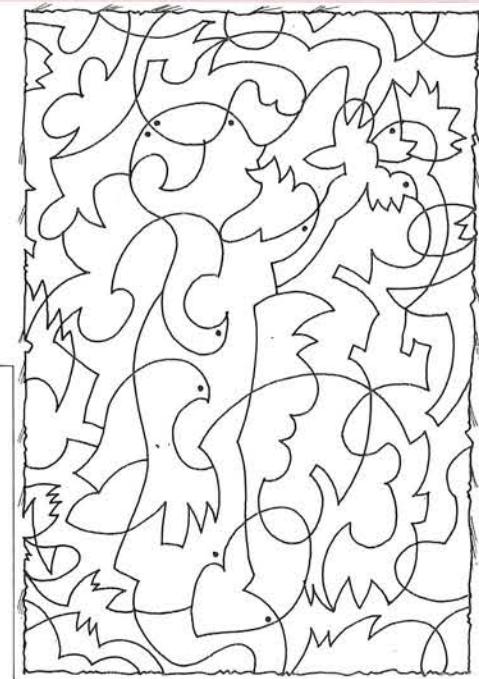

SKRITA PODOBA

POBARVAJ POLJA S PIKO
IN PRIKAZAL SE BO...

GOBE

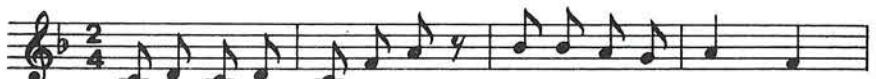
KDO SE SKRIVA ZA GOBAMI? POSAMEZNE ČRKE UREDI IN VPIŠI V BELE KROGE NA KLOBUKU VELIKE GOBE.

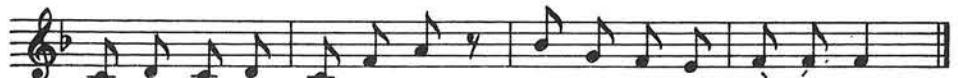

Janez Bitenc

RDEČA ŽOGA

1. Rdeča žoga, hopla, hop, v lužo je skočila,
2. Potlej je na sonce šla in se posušila,

1. rdeča žo_ga, hopla, hop, v luži se u_mi_la.
2. spet kot nova je bi_la, mo_ja rdeča žo_gi_ca.

Stana Vinšek

Ilustr. Andrej Vodopivec

POVABILO

Ščinkavec se krega z veje:

»Tat, tat, tat, ti grdi tat!«

Lišček pa se mu nasmeje:

»Nisem, nisem tat — sem svat!

Jutri zjutraj pod kosmuljo

vrabec ženi se z vrabuljo:

rose vsak prinese zase

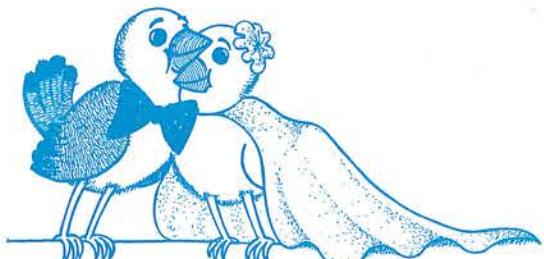
zvrhane tri cvetne čaše,

a pšeničko

zbiram tukaj na poljani

za potičko —

pridi in pojed jo z nami!«

2. LADJEDELSTVO PRI NAS V PRETE-KLOSTI — Sprva so v ladjedelnici Sv. Rok izdelovali le manjša plovila. Šele kasneje so povečali njene zmogljivosti. Začeli so graditi večje potniške, tovorne in tudi vojne ladje. Na sliki: potniški parnik GRAF WURMBRAND zgrajen v ladjedelnici Sv. Rok leta 1895.

1. LADJEDELSTVO PRI NAS V PRETE-KLOSTI — Poleg ladjedelnice Sv. Marko in Lloydovega arzenala, je že v prejšnjem stoletju obratovala v bližini Milj ladjedelnica Sv. Rok. Ladjedelstvo je tedaj zaposlovalo nad 10.000 delavcev in uradnikov in postalo na ta način najpomembnejša industrijska panoga v naši deželi. Na sliki: plovila v gradnji v ladjedelnici Sv. Rok leta 1861.

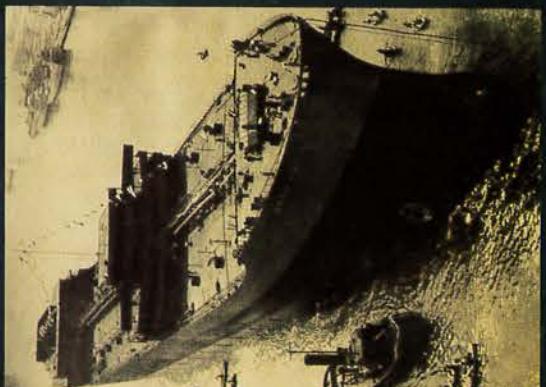
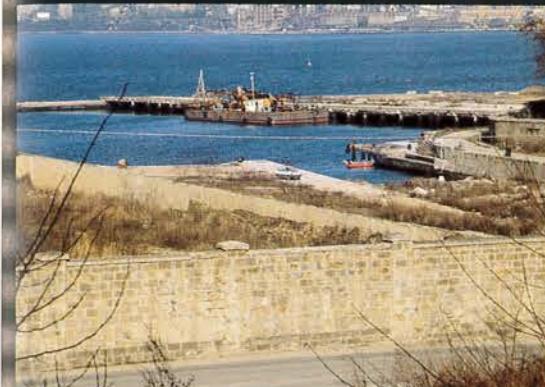
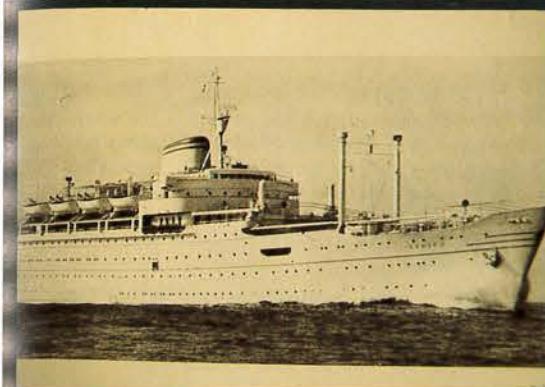
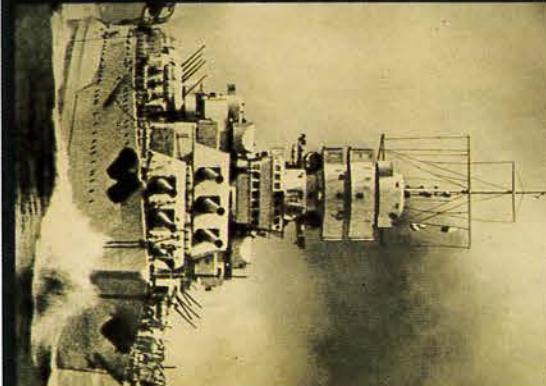
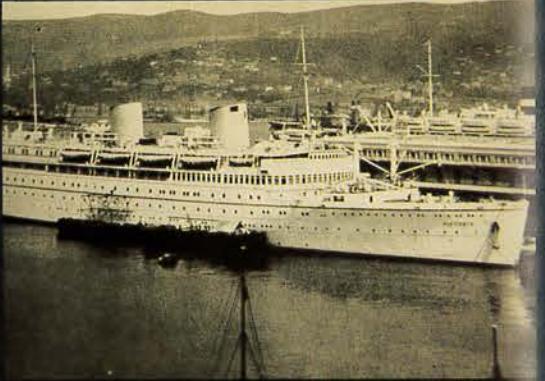
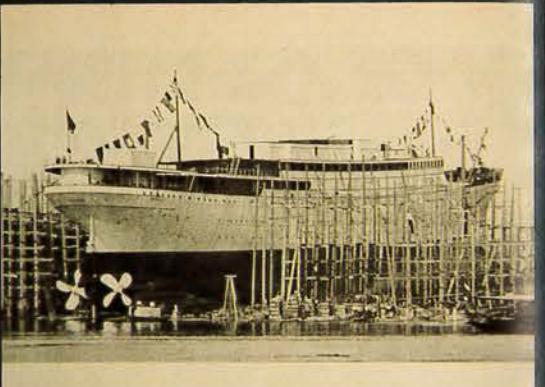
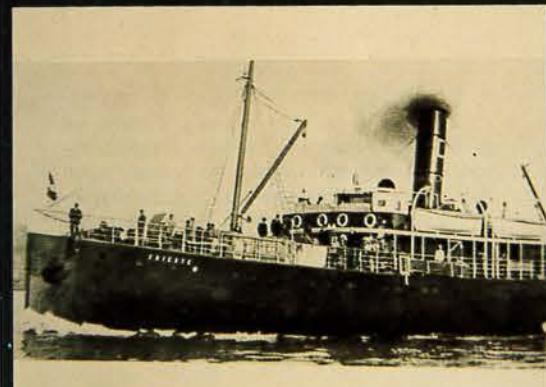
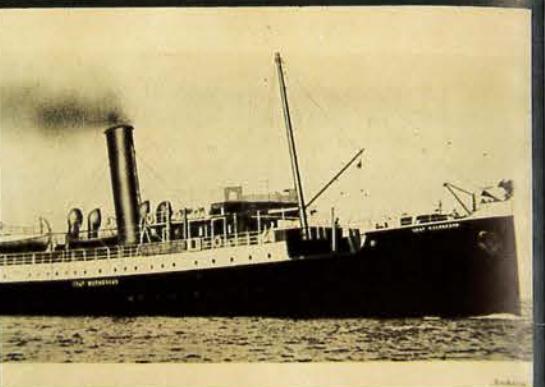
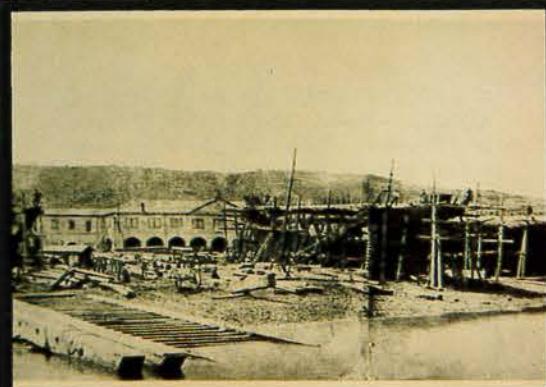
4. LADJEDELSTVO PRI NAS V PRETE-KLOSTI — Tržiška ladjedelnica se je v kratkem času tako razvila, da je ob izbruhu druge svetovne vojne zaposlovala že 2.500 delavcev. Med vojno je bila zaradi bližine fronte hudo poškodovana. Na sliki: 9. septembra 1911 je zapustil splavišče tržiške ladjedelnice parnik KAISER FRANZ JOSEF I.

3. LADJEDELSTVO PRI NAS V PRETE-KLOSTI — V začetku našega stoletja se je povpraševanje po novem ladjevju izredno stopnjevalo. Tedaj so bratje Cosulich, ladjarji z Malega Lošinja, priseljeni v Trst, dali zgraditi novo ladjedelnico v Tržiču. Na sliki: prvo plovilo so splavili v Tržiču leta 1909 in sicer potniško tovorni parnik TRIESTE.

6. LADJEDELSTVO PRI NAS V PRETE-KLOSTI — Leta 1930 so se združile Tovarna ladijskih strojev pri Sv. Andreju, ladjedelnice Sv. Marko, Sv. Rok in ona v Tržiču. Osnovale so družbo Združene italijanske ladjedelnice (Cantieri Riuniti dell'Adriatico — CRDA). Združile so se zato, da bi bolj uspešno kljubovali svetovni konkurenči. Na sliki: potniška ladja VICTORIA zgrajena leta 1931 v ladjedelnici Sv. Marko.

5. LADJEDELSTVO PRI NAS V PRETE-KLOSTI — Po končani vojni vihri so obnovili ladjedelnico v Tržiču in jo usposobili za gradnjo še večjih ladij. V tem času so poleg mnogih drugih, zgradili preokoceanski SATURNIA in VULCANIA. Na sliki: potniški preokoceanski parnik VULCANIA, dokončan leta 1929 v Tržiču.

8. LADJEDELSTVO PRI NAS V PRETE-KLOSTI — Z novim preustrojem so si porazdelili delo. Sv. Rok je prevzel popravilo ladij in razdiranje odpisanih plovil. Sv. Marko se je usposobil za gradnjo preokoceanskih parnikov in še predvsem oklopnic, križark in rušilcev. V Tržiču pa so izdelovali prvenstveno tramperje, podmornice, torpedovke, hitre čolne in vodna letala. Na sliki: 41.000 tonska oklopnilca VITTORIO VENETO, zgrajena leta 1940 v ladjedelnici Sv. Marko.

2. LADJEDELSTVO PRI NAS DANES —
Nekaj let je kazalo dobro. Na splaviščih so se vrstili gredli čudovitih prekoceanck, mogočnih trumperjev in velikih petrolejskih ladij. Na sliki: 46.000 tonska prekoceanska potniška ladja RAFFAELLO v pristanišču New York; splavljena je bila v ladjedelnici Sv. Marko, 24. marca 1963.

4. LADJEDELSTVO PRI NAS DANES —
Toda niti za preostali ladjedelnici ni bilo dovolj dela. Zato so leta 1970 ukinili družbo Združene jadranske ladjedelnice (CRDA) in napravili nov preustroj. Odločili so, da bo odtej obratovala edinole tržišča ladjedelnica. Na sliki: splavitev petrolejske ladje ESSO CHILE v Tržiču leta 1956.

6. LADJEDELSTVO PRI NAS DANES —
Ta ukrep je izredno razburil prizadete delavce in tržaško javnost. Tržačani so odločno zahtevali, da se ohrani ladjedelnica Sv. Marko. Toda zaman. Po preustroju so povečali še edino delujajočo tržiško ladjedelnico. Opremili so jo s sodobnimi stroji in drugimi napravami, da bi bila kos svetovni konkurenčni. Na sliki: ladjedelnica v Tržiču danes.

8. LADJEDELSTVO PRI NAS DANES —
Nadomestila jo je na novo zgrajena sodobna tovarna Velikih motorjev pri Boljuncu. V novem obratu izdelujejo poleg ladijskih strojev vseh vrst in velikosti, tudi aggregate za proizvodnjo električne energije. Na sliki: tovarna Velikih motorjev pri Boljuncu.

1. LADJEDELSTVO PRI NAS DANES —
Čim so obnovljene ladjedelnice prebrodile začetne povoje težave, so začele postopoma večati in posodobiti proizvodnjo. Nekoliko se je okreplilo tudi število zaposlenih delavcev. Na sliki: potniško tovorna ladja AFRICA zgrajena leta 1952 v Tržiču.

3. LADJEDELSTVO PRI NAS DANES —
Čeravno so naši ladjedelski obrati izdelovali visoko kakovostna plovila, so zašli v težave zaradi svetovne krize v pomorskom prometu in še zlasti zaradi močne konkurence japonske ladjedelske industrije. Pomanjkanje naročil je spravilo na kolena najprej ladjedelnico Sv. Rok. Na sliki: opuščena ladjedelnica Sv. Rok pri Miljah.

5. LADJEDELSTVO PRI NAS DANES —
Tržaškemu Sv. Marku pa so namenili bolj skromno vlogo. Združili so ga s sedovim Tržaškim arzenalom. Z združitvijo je nastal Tržaški arzenal Sv. Marko. Ta novi obrat naj bi gradil samo posebna plovila in naj bi prevzemal ladje v popravilo in predelavo. Na sliki: pogled na Tržaški arzenal Sv. Marko s kopnega.

7. LADJEDELSTVO PRI NAS DANES —
Tudi sto let stari Tovarni ladijskih strojev pri Sv. Andreju je odklenkalo. Zaprli so jo, ker z zastareloto opremo niso mogli več izdelovati konkurenčnih strojev. Na sliki: razvaline nekdanje Tovarne ladijskih strojev pri Sv. Andreju.

NOČ PRIHAJA BOSA

Že takrat, ko sta bili sestri Noč in Zarja še majhni deklici, si nista bili prav nič podobni. Noč je bila nekoliko skrivnostna, včasih otožna, včasih pa razposajena ali naravnost divja. Zarja je imela nenavadno bleščeče oči, bila je nežna in tiha in povsod so jo imeli radi.

Noč in Zarja sta doraščali in kmalu sta postali pravi gospodični. Noč se je spremenila v temolaso in črnočrno lepotico nemirnega duha. Rada je plesala, oblačila se je v črne, prosojne obleke, lase pa si je spenjala z najlepšimi zvezdami. Včasih je bila tako hrupna, da se je vsa soseska pritoževala nad njenim vedenjem.

Nekoč je Noč dobila povabilo za veliki gala ples. Čeprav ni vedela, kdo ji ga je poslal, ni nič pomisljala. Izbrala je najsvetlejše in najlepše zvezde in z njimi čudovito okrasila črno tančico. Nato si je ukrojila obleke, črne kodre pa si je razčesala preko ramen. Vanje je spretno vpletla nekaj tankih sončnih nitk, ki jih je izmaknila sestri Zarji. Ko je bila pripravljena in jo je kočija že čakala pred vратi, se je Noč zavedla, da nima primernih čevljev. Predrzna, kot je bila, je odvihrala naravnost proti Mesecu in, ne da bi ga vprašala, ali sme, je stare, ponošene čevlje prekrila z njegovim dragocenim srebrnim prahom, da so hipoma postali lepsi, kot bi bili novi. Nato je brez zahvale odšla.

Zarja ni ničesar vedela o vsem tem burnem dogajanju. Zgodaj je legla k počitku, ker je zjutraj prva vstajala in prebjala naravo, živali in ljudi na Zemlji.

Na velikem plesu je bila Noč najlepša med krasoticami, vse oči so bile uprte vanjo, ko je lahko stopala po plesišču. Zvezde na obleki in zlate nitke v laseh so se bleščale v tisočerih odtenkih. Ves njen čar pa se razblnil, ko se je silovito zavrtela ob prvih zvokih glasbe. Njeni čevlji, ki so bili videti kot novi, so imeli v resnici že hudo obrabljene pete. Noč pa je z njimi tako močno udarjala ob tla, da so se začeli plesalci umikati s plesišča in si z rokami mašiti ušesa.

Toda Noč je vztrajala, plesala je in tolka po podu, dokler ni končno preglasila celo murnov - orkestrašev, ki so užaljeni odložili gosli in zapustili dvorano. Noč je ostala sama. S svojo predrznostjo je dosegla ravno nasprotno, kot je želeta.

Osramočena se je odpravila proti domu. Namesto očarljivega nočnega princa, jo je vso dolgo pot spremljalo le regljanje žab, ki od tolikega hrupa niso mogle spati. Domov se je Noč vrnila vsa izčrpana in bleda, dragocena obleka je na njej visela kot stara cunja, čevlje pa je krčevito stiskala pod pazduho. Brez besed je legla in zaspala.

Ravno takrat se je Zarja prebjala. Napotila se je Soncu naproti, prvi so jo pozdravili ptički, cvetice so pridno umivale svoje barvane kronice z roso, jutranja sapa je razčesavala košate drevesne krošnje. Končno je tudi Sonce zasijalo v vsej svoji krasoti. Zarja je še enkrat zmagovito preplavila svet.

Čeprav je že dolgo od tega, Noč še ni prebolela poraza. Če že kam gre, naredi to tiho in mirno; ko razgrne svojo črno tančico se narava umiri, ptice umolknejo, celo potočki tiše žuborijo; tu pa tam se oglašajo le murni in poredne žabe v mlakah. Tudi ljudje se skoraj ne zavemo, kdaj se Noč spusti na Zemljo. To pa zato, ker med nas prihaja bosa, saj si od tistega nesrečnega dogodka, ni nikoli več obula čevljev.

Marij Čuk

KNJIGI ZA POMLAD

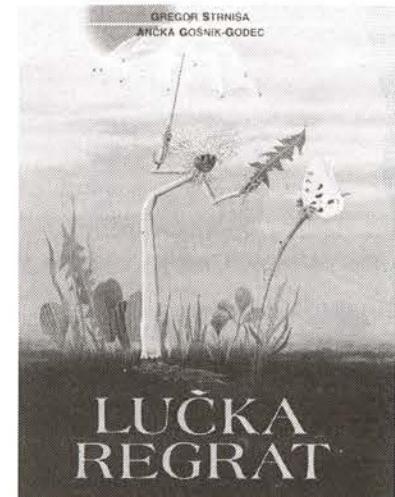
Najbrž se spominjate, kakšen je bil prvi dan pomladi — deževen in megren, tako čemeren, da se začetka novega, presnavljajočega obdobja leta nismo niti zavedali. Je pač že tako, da se meje med letnimi časi čedalje bolj zabrisujejo, da je vse postavljeno na glavo, saj se je začel topiti celo večni sneg na severu našega planeta.

Kar pa se nikakor ne topi, to so tiskane crke v knjigah. Te so navadno vedno črne, a za svojo črnilo skrivajo svetlubo in bogastvo, ki ga ni mogoče zamejiti, saj odkrivajo obzorja fantazije in misli, s čemer se človek na svoji poti v zgodovini prebjija naprej in zaradi česar pravzaprav še obstaja. Ena izmed takih lepih knjig je prav gotovo tudi **TRDOGLAV IN MARJETICA**. Že pred dolgimi leti je pravljico napisal **Fran Milčinski**, ilustrirala pa **Marija Vogelnik**, in sedaj imamo pred nami »originalen« ponatis. Pravzaprav gre za bajko, ki obsega cel niz prvin, ki jih je porodilo človekovo verovanje v nadnaravne sile. V njej najdemo moža Trdoglava, ki poseblja zimo, hkrati pa tudi smrt in varuh podzemlja, ki je domovanje umrlih. Trdoglav predstavlja tudi hudiča-zelenca, ki s pomočjo krivoprisežnikov lovi po svetu človeške duše in se boji križa in blagoslova. Marjetica je posebljenje pomladi. Vesna prinaša ljudem in zemlji radost in blagostanje, Španski kralj je sonce, ki premaga zimo in reši pomlad; vrne jo zemlji, da lahko rodi žito in cvetje in življenje.

In še ena knjiga, ki govori o pomladi, vendar taki, ki se že preveša v poletje. To je pravljica lani umrlega slovenskega pesnika **Gregorja Strniša**, ki med drugim pravi takole: »Vsak regrat dobi enkrat lučko. Maja, julija jo dobi. Ta lučka je iz samih manjših lučk. Bila je še včeraj cvet regata, ena sama rumena zvezda. Čez noč je na-

GREGOR STRNIŠA
ANKA GOŠNIK-GODEC

LUČKA
REGRAT

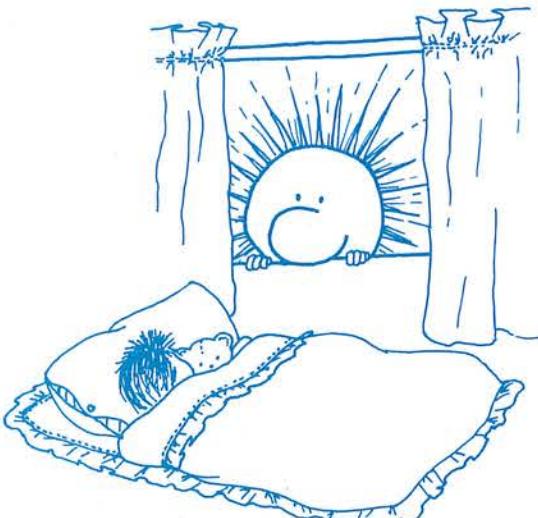
stalo iz žarkov te zvezde nešteto majhnih belih zvezd: cvet ni več cvet, ampak bela bučka, ki sije za belega dne dan za dnem. To je regatova lučka». Naslov Strnišove

povesti je prav **LUČKA REGRAT**, ki nas ob lepih podobah **Ančke Gošnik - Godec** povede v čudoviti svet narave. Vanj lahko z braњem te knjige vstopite tudi vi.

Neža Maurer

Ilustr. Barbara Boneta

BUDNICA

**Prinesli smo bele copatke
iz smetane:
morda pa le vstane
naš mucek zaspan...**

**Prinesli smo krhke peruti
iz cvrtja:
morda pa zleti iz gnezda
naš ptiček zaspan.**

**Prinesli smo izpod gore
cvetke — sestrice,
morda le odpre oči
naš cvetek zaspan.**

**Spustil se je sončni žarek
na nežno lice —
in že se je zbudil
naš otrok zaspan.**

NERODA

Joj, to teče rdeča kri,
če nesreša se zgodi;
vsi se močno prestrašijo,
na vrat na nos pridirajo.
Od vsega vpitja pa le praska,
koža sfrkana - kot razmazana packa,
pa kup ljudi.
Le kapljica krviobarva kožo,
pa poglejte me, nerodo!
In nož res ni za vsake roke;
naj pokažem vam debelo ovite prste?
Pa sklepajte pravilno, boste?

Miran Rupar
3. b r. OŠ »Savo Kladnik«
SEVNICA

Iz daljne Sevnice so se spet oglašili učenci in učenke 3. in 4. razreda OŠ »Savo Kladnik« s prijaznim pismom in v vrsto zanimivih in občutnih dopisov. V pismu šolarji iz Sevnice pišejo, da so doživeli spodbudo, radost, ponos in mnoga druga topla čusiva ob objavi njihovih spisov v Galebu decembra lani. Zato so se odločili, da se spet oglašajo, ker njihova pisateljska in pesniška žilica ne miruje. Med poslanimi dopisi je tudi tak, ki je namenjen vsem mladim prijateljem v zamejstvu, v znak prijateljstva in topoline.

Dragi prijatelji iz Sevnice, prav rade volje vam objavljam dopise z željo, da bi to sodelovanje trajalo tudi v bodoče.

UREDNIK

POČITNIŠKI PAKET

Prihajajo zimske počitnice. Vsi se jih tako veselimo! Želimo si veliko snega, zamenov, debelih snežakov, plesa snežink in vpitja na belih strminah, zardelih lic in premraženih rok... Tedaj bo dosti časa za smučanje in vse »bele« radosti. Veselili smo se novega leta, misleč, da nam bo dedek Mraz vendar prinesel belo odejo. Pa nam je prinesel le nekaj daril, lepih želja in nasvetov. Mi pa smo tako željni belih strmin!

Letos bom del počitnic preživel v Portorožu. Primorski prijatelji, z vami! Tako sem nestrnjal! Kar zakričala bi že sedaj. Drugi del počitnic pa vas popeljem na našo lepo, ponosno Lisco. Vse belo, belo... sonce in tisoč kristalov — in moji prijatelji — in jaz in — smučil! To bo nekaj!

Zaprite oči! Tu so snežni zameti, debeli snežaki, ples snežink, vpitje s strmin, zardela lička in premražene roke...

Paket vam pošilja.

Nataša Sotošek
3. b r. OŠ »Savo Kladnik«
SEVNICA

ČLOVEK, POSTANI ČLOVEK

Ko sem se vračala iz šole, sem na tleh zagledala košček kruha. Ustavila sem se in pomislila:

»Le kdo je to storil?«

Tudi meni je že pošteno kruilo v želodcu. Le še nekaj korakov, pa sem doma, kjer me čaka slastno kosilo.

Že ob prijetnem vonju po hrani sem se spomnila na mnoge vrstnike, ki bi se tako razveselili najmanje drobtinice, kaj šele koščka kruha! Kruha! v trebuhu me tako zbole, do gledam slike, na katerih so od lakote izčrpana telesa, napihneni trebuh, koščene roke in izbuljene oči. In to se dogaja danes, ko mnogi tekmujejo z avtomobili, modnimi plašči in — orožjem.

Kdaj bomo vse te tekme zamenjali z vagoni kruha, mleka, sadja... za te napihnjene trebuščke in lačne oči? Tako si želim, da bi vsi otroci na svetu preživeli srečno in brezskrbno otroštvo! Človek, postani vendar že Človek!

Maja Štojs
4. a r. OŠ »Savo Kladnik«
SEVNICA

GOSENICA SE JE UČILA BRATI

Vsi smo bili že v razredu. Zazvonilo je. Vstopila je tovarišica.

Prva ura.

Sošolec Iztok nam je povedal, da ima v kozarčku, ki ga ima v torbi, gosenico. Tovarišici pa vendar ni povedal. Delo v razredu je potekalo mirno, brez posebnih dogodkov.

Po malici pa je Iztok nekaj memirno in ves razburjen iskal. Povedal nam je, da je gosenica izginila. Tudi mi smo se priključili razburljivemu iskanju. Gosenice pa nikjer. Tovarišica pa ga je vprašala, kaj tako vneto išče. Povedal ji je, da se je hotel prepričati, kako iz gosenice nastane metulj, sedaj pa je izginila.

Drugega dne je Iztok ves navdušen povedal, da je gošenico vendar nešel — v berilu.

V pogovor se je vmešal Robi in z radovednostjo vprašal: »Ali se je učila brati?«

Katja Krnc
4. b r. OŠ »Savo Kladnik«
SEVNICA

OTOŽNA PTICA

Gledam, gledam skozi okno,
gledam...
majhna ptica
otožno v mrazu zmrzuje,
lakota jo pesti.
Tam pa krmilnica,
ki sosed jo je postavil.
V njej zrn ni nič;
lačna je ptica,
zrn pa ni.
Saj res, saj res,
ptičje hrane nil.
Nesla sem ptici zrnja,
poskočila od veselja je vesela,
hitro je zobala,
nič več se ni zdela otožna.

Nataša Sotošek
3. b r. OŠ »Savo Kladnik«
SEVNICA

Sedaj pa k dopisom naših šolarjev, ki so me tudi to pot prijetno presenetili in me kar zasuli z dopisi, da imam resne težave, kako jih bom vse objavil zaradi pomanjkanja prostora. Skušal sem ugoditi vsem. Če pa je kak dopis izpadel, prosim dopisnika za razumevanje. Prav gotovo bo njegov spis objavljen v prihodnji številki.

DAN KULTURE NA NAŠI ŠOLI

Vsako leto se Slovenci 8. februarja spomnimo pesnika Franceta Prešerna. Na šolah zato prirejamo »Prešernovo proslavo«. Ob tej priložnosti se spomnimo tudi na druge pesnike in pisatelje, zato imenujemo ta dan, »Dan kulture«.

Letos je desetletnica poimenovanja naše šole po pesniku in pisatelju Karlu Široku.

Zato smo se poleg Franceta Prešerna spomnili tudi na tega pesnika, ki se je rodil v Goriških Brdih in so ga med vojno, še mladega, ustrelili kot talca.

Nismo se strinjali, da bi pripravili proslavo, kot vsa leta, ker smo se tega že naveličali. Zamislili smo si zato, da bi združili podatke o življenjepisu in delu Franceta Prešerna in Karla Široka, v neko vrsto igrico.

Združili smo se učenci višjih razredov in skupaj z učiteljicami sestavili igrico. Predlogov je bilo več, malo smo se tudi sprekli, končno smo se zmenili, kako naj bi vsa stvar potekala. V prizoru smo bili otroci, ki smo se v nedeljo srečali v parku. Neka deklica, ki je bila v skrbah, kako bo naslednji dan na proslavi v šoli, je prosila, če bi ponovili spored. Nekateri so temu nasprotovali, a potem smo se zmenili, da bi si predstavljal, kot če bi živel v Prešernovih časih. Vsak je hotel biti Prešeren. Končno smo le enega izbrali.

Tako smo z veseljem ponovili Prešernov in Širokov življenjepis in recitirali razne Prešernove pesmi in prebrali »Uvod h Krstu pri Savici«. S tem smo naše delo končali.

Proslavo pa so zaključili učenci prvega in drugega razreda, ki so recitirali in zapeli več Širokovi pesmi o polžku.

Marinka, Irene, Niaz, Stefano, Alice
4. r. OŠ »K. Širok«
DONADONI

MOJ PSIČEK

Moj psiček ima bel kožušček. Ima žive oči. Je zelo prisrčen. Imenuje se Belle. Zelo rad ga imam. Živi svobodno. Nočem ga privezati, ker bi zato trpel.

Moj psiček poskakuje in se podi tudi zelo daleč. Ko bo šole konec in bodo topli dnevi, bo tudi moj psiček prišel z nami na počitnice.

Kadar mu dam kost, je ves zadovoljen in mi ponuja tačko. Sem zelo vesel, ker imam tako lepega psička.

Martin Sosič
3. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

angleščine. Ob sredah imam dopolnilne dejavnosti. Meni je šola všeč.

Marko Budal
3. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

MOJA MUCA

Moja muca se je imenovala Rozamunda. Bila je svetlosive barve. Imela je suhe in hitre tačice, kremlje pa močne. Kadar sem jo poklical, je takoj pricapljal k meni in se pocartala.

Neko zimo, so sem se vrnila s počitnic, je nisem več našla. Bila sem zelo žalotna. Še vedno upam, da bo Rozamunda prišla spet domov.

Andrejka Starec
3. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

MOJA SESTRICA JASNA

Za pust se je Jasna oblekla v Pierota. Ni šla nikam. Zabavala se je doma z varuško in z mamo. V zrak je metala živobarne pustne kroglice.

Jaz sem bila oblečena v Harlekina. Doma smo navili ploščo Alpskega kvinteta. Zelo smo se zabavali.

Virginia Macor
3. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

MOJA SESTRA MAZA

Moja sestra Maza se je za pust oblekla v Sneguljčico. Na rokah je imela rdeče trikotnike. Na prsih je imela rdeč trak z rožo. Krilo je imela rumeno. Na glavi je imela obroček. Oči si je pobarvala z modrim rim-lom.

Katerina Sossi
3. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

PUSTNI SPREVOD

Na zadnjo pustno soboto je bil na Opčinah velik praznik. Po glavni ulici so vozili lepi in smešni pustni vozovi. Bilo je veliko ljudi. Zeblo je, a bila sem srečna.

Ko se je zaključil pustni sprevod, sem se zadovoljna vrnila domov.

Martina Šolc
4. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

MOJA MUCA

Moja nova muca je zelo pridna. Dela mi družbo in se rada igra z mano. Hodí po dvorišču in kmalu zatem jo nenadoma zagnedam na postelji. Verjetno se tam počuti varno. Pobožam jo in ona je vesela.

Jan Ferluga
3. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

JAPONSKI VZGOJITELJI NA NAŠI ŠOLI

V četrtek, 21. januarja, so našo šolo obiskali japonski učitelji in profesorji. Bilo jih je deset. Pripeljali so tudi prevajalko, ki je vsak njihov ali naš stavek razločno prevedla. V pozdrav smo jim zapeli tri pesmi: »Da imel bi peruti«, »Kje so tiste stezice« in »Ciciban se cmeri«.

Japonski učitelji so se potem zelo zanimali za naše zvezke in jih celo fotografirali. Potem so metali papirnata letala s svojimi imeni. Edino ime, ki mi je ostalo v spominu je STU DA, toda v zvezek so se mi podpisali tudi drugi.

Doma so japonskim učiteljem naše matice pripravile domač kruh, vino in pršut. V zahvalo so nam zapeli svojo narodno pesem. Podarili so nam tudi raznobarvno zastavo z vetrnico. Pred odhodom so nam še povedali, da bodo obiskali tudi Pariz in Meksiko.

Marjetica Možina
4. r. OŠ »A. Gradnik«
REPENTABOR

POČITNICE V KRAŃSKI GORI

Letos je bilo v Kranjski gori malo snega, pa vendar zadost za smučanje. Vsako jutro sem hodila v smučarsko šolo. Imela sem zelo prijaznega učitelja, ki mi je stalno ponujal bonbone. Na Štefanovo so pripravili baklado in krasen ogenj. Prišel je tudi Dedek Mraz na lepih, zlatih saneh.

Nekega večera je v naš hotel prišla Mateja Svet. Resnično! Sama Mateja Svet. Zame je bila to velika sreča, ker jo sicer lahko vidim samo na televiziji, ko tekmuje. Podala sem ji celo roko. Prijazno me je pozdravila in čestitala sem ji. Naslednje jutro smo ugotovili, da pripravljajo progno na Podkoren. Z družino sem prisostvovala tekmovanju, na katerem je zmagala Mateja Svet. Na cilju sva se z Alenko slikali z Matejo.

Zdaj, ko je počitnic konec, sem zelo žalostna, ker so počitnice minile tako hitro.

Marjetica Možina
4. r. OŠ »A. Gradnik«
REPENTABOR

NARAVA

Narava je lepa in čista. Zelo malo ljudi jo ljubi. Jaz jo imam zelo rada. V naravi uživam in se igray.

Francesca Ban
3. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

ŠOLA

Šola je učenje. Kadar pridem domov iz šole, pokosim. Popoldne napišem naloge in berem. Vsak ponedeljek hodim k pouku

MOJE MUCKE

Imam šest muc. Vsaka ima svoje ime: Pepina, Pepa, Pepi, Pegi in Furbacijo. Najmlajši je Pegi. Najraje spijo na moji posteli. Večkrat najdem Furbacija pri peči. Mnozgokrat so zunaj, ker nagajajo babici. Vse svoje muce imam zelo rada.

Ivana Šolc
4. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

ŠOLSKI IZLET

Šli smo na šolski izlet v Vrbo. Ogledali smo si hišo največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Nastavljal sem fotografski aparat in slikal ploščo, na kateri je pisalo: »V tej hiši se je rodil največji slovenski pesnik France Prešeren leta 1800.«

Potem smo si ogledali tudi zibelko, v kateri je spal, ko je bil majhen. Vpisali smo se v knjigo in si potem ogledali še cerkev sv. Marka.

Francesco Micalessi
4. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

PRI POUKU

Obiskujem že peti razred osnovne šole na Opčinah. Pri pouku rišemo, pišemo, pojemo in delamo ročno delo. Radi tudi klepetamo. Zato nas učiteljica strogo kaznuje in to takrat, ko sije sonce.

Meni je pri pouku všeč. Rada hodim v solo in tudi k telovadbi v Zgonik.

Tamara Petaros
3. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

PRVI ZVONČKI

Z mamo sva šli nabirat zvončke. Prišli sva na lep travnik, kjer so rasli zvončki. Bili so bele barve. Imeli so čudovit vonj. Nabral sem šopek zvončkov. Potem sem se z mamo vračal domov. Zvončki naznanjajo pomlad. Morda bo zares kmalu prišla k nam topla pomlad.

Diego Spera
3. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

DAN NA SNEGU

Oče me je v nedeljo zbudil že ob 5.30, ker smo šli na sneg, v Piancavallo. Šli smo na tekmovanje.

Moj brat, jaz in še drugi smo tekmovali v smučanju. Naglo smo si obuli smučarske čevlje, si nataknili smuči in odšli na vlečnico. Na vrhu smo še malo počakali, potem pa smo si ogledali progo, na kateri so bila že postavljena vratca za veleslalom. Po-zorno smo si ogledali progo. Kmalu nato je začela tekma.

Vsi smo se pripravljali na startu. Očetje in učitelji so tekmovalcem greli mišice in jim dajali navodila za spust. Tudi moj oče me je tako pripravljal. Ko sem bil na vrsti, mi je močno utripalo srce. Ko sem se spustil in zavozil v vratca, pa je vse minilo. Po končanem tekmovanju so me močno bolele noge. Kljub temu smo se potem vse še dolgo smučali. Popoldne ob 16. pa smo bili vsi zelo utrujeni. Spravili smo se v avto in se odpeljali proti domu.

Borut Plesničar
5. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

REPENTABOR

Živim na Repentabru. Tam je zelo lepo, posebno spomladini in poleti. Moj ded ima krave. Vsaka krava ima svoje ime: Sava, Drava, Soča in Juna. Včasih grem z babico na pašo. Tam imamo velike travnike, kjer je polno marjetic in drugih cvetic.

Ded ima tudi veliko kokoši in dva prašča. Spomladni kupimo mlada piščeta. Naša kmetija je zelo velika in zahteva veliko dela. Zelo sem vesela, da živim na kmetiji.

Repentabor je zelo lepa vas. Od tam je krasen razgled na morje, na Nanos in še na druge bližnje griče in oddaljene gore.

Valentina Guštin
5. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

MOJ BRATRANEC MAURO

Moj bratranec Mauro je star osem mesecev. Rodil se je junija lani.

Mauro ima velike, crne oči, rjave lase in je zelo simpatičen. Sedaj mu raste prvi zobek. Skoraj vsako nedeljo ga hodim obiskovati. Stanuje v Gorici. Njegov brat ga ima vedno v naročju. Imam ga zelo, zelo rada.

Martina Feri
5. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

KITARA

Obiskujem prvi letnik glasbene šole in učim se kitaro. Uči me profesor Tilio Možina. Ded mi je daroval kitaro. Zelo rada se učim, ker mi kitara dela družbo, kadar sem sama doma. Ob njeni spremljavi tudi zapojem. Njeni zvoki mi lepšajo dolge zimske dni.

Komaj čakam na toplo pomlad. Vzela bom kitaro, se podala na velik, zelen travnik in zaigrala lepe skladbe. Moje srce bo polno radosti. Rumeni metulji se bodo pojgrivali okrog mene in čutila bom ves svet v svojih rokah. Kitara bo pripomogla k mojemu čustovanju, kajti glasba je del naših dni.

Diego Spera
3. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

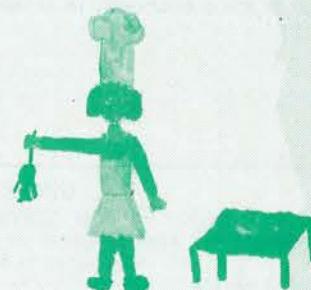
ga živiljenja. Rada bi postala virtuozna kitaristka.

Luciana Čeborn
5. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

NENAVADNI RECEPT

Neki kuhar iz Ljubljane kuha vedno le banane. Nam povedal je recept za izredno odlično jed. Potrebujemo posodo, vrečko popra in sladko vodo. Vanjo še zlijemo kompot in zdrobimo trd pišket. Z moko pokrijemo banane, na vrh damo rep podgane. Tisti, ki mu torta ne ugaja, naj prej spije liter čaja. Naš recept je zdaj končan, dober tek želimo vam.

NENAVADNI RECEPT

Tjaša Gruden, Romina Sossi,
Ana Turco
4. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

ZIMA

Pozimi vedno sneži in smučamo se skoraj vsi. Na snegu zabavamo se in delamo snežene može. Drsamo se po ledu, sankamo se po bregu. Živali zimo prespijo in se le spomladni zbudijo.

Ana Turco, Romina Sossi,
Tjaša Gruden
4. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

BOŽIČNI PRAZNIKI PRI NAS DOMA

Za praznike nismo ostali doma. Odpotovali smo k babici v Abruce, kjer smo ostali pet dni. Poleg babice so bili tam skoraj vsi

strici, tete in sestrična Barbara. Stric Corrado je prispeval lepo božično drevesce in velikanske jaslice, kjer je bil potok, v katerem je tekla prava voda. Pod drevescem je bilo približno štirideset daril, ki smo jih odprli na božični predvečer. Dobil sem sedem daril: majico, čepico, štiri igrače in pravo, usnjeno nogometno žogo.

Imeli smo se zelo lepo. Igrali smo tudi tombolo. Škoda, da ni bilo dedka, ki je umrl mesec dni prej. Pri babici je vedno lepo, zato sem zadovoljen, da me je povabila na poletne počitnice.

Gianpaolo Carapucci
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

DENARNICA IN TORBICA

Nekega dne je šla gospodična v mesto nakupovat darila. Zaželela si je dragoceno verižico. Toda pozabilo je pogledati v denarnico. Torbica in denarnica sta to opazili. Torbica je vprašala denarnico: »Imaš mnogo denarja?« Denarnica ji je odgovorila: »Nekaj že, toda ne mnogo.« Torbica ji odvrne: »Torej ga ne bo dovolj za dragoceno verižico.« Denarnica vpraša torbico: »Kaj pa sedaj?« Torbica odvrne: »Pobrskaj po meni!«

Denarnica išče in išče in končno res najde skrite bankovce v stranskem žepku. Teda zakriči: »Juhuhu, mnogo ga je!« Obe sta bili presrečni.

Gospodična je vstopila v zlatarno, vzela iz torbice denarnico, povlekla šop bankovce in si kupila verižico.

Tanja Sternad
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

MOJ BRATEC DAMJAN

Dobila sem bratca. Rodil se je 14. januarja letos. Imenuje se Damjan. Tehta tri kilograma in pol, ima črne laske in za sedaj modre oči, kakor sem jih imela jaz. Zelo sem vesela, ker je čudovit. Ko je mama čakala Damjana, je mnogo šivala in pletila.

Prvo noč doma je začel jokati in me je zbudil, tako da sem zaspala še ob enih ponoči. Imela bom dosti dela z njim, a sem vesela in bom rade volje pomagala mami. Zelo sem ponosna nanj in bi tudi jaz, ko bom velika, rada imela tako lepega otroka.

Laura Sgubin
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

ZJUTRAJ NA POMOLU

Zelo zgodaj zjutraj sva se z mamo odpravila na pomol loviti ribe. Mama me je naučila, kako pripraviti vabo. Malega črvička sem pritrdila na trnek in ga vrgla v vodo. Čakala sem in čakala. Nenadoma je nekaj povleklo. Hitro potegnem in nič. Ni bilo ribe.

Drugič sem pritrdila črvička. Čakala sem dosti časa in končno je potegnilo. Izvlekla sem trnek, na katerem se je zvijala riba — sardina. Tako sem se naučila loviti ribe in od tedaj lovim večno več rib.

Tanja Tomaselli
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

FIŽOLČKI

Nekega dne je učiteljica zaukazala, naj vzamemo italijansko knjigo. Prebrali smo zgodbo, ki pripoveduje, kako je pračlovek postal poljedelec. Za domačo nalogo smo morali napraviti poskus s fižoli. Naslednjega dne smo isti poskus ponovili tudi v šoli. Prinesli smo skledice, nekaj fižolčkov in vato.

Vsak dan sem zalivala svoje fižolčke v šoli in doma. Tako sem začela gojiti fižole. Domači so že poganjali liste in naslednji dan sem jih prinesla v šolo.

Miriam Čermelj
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

BRATEC V BOLNICI

Nekega dne je mama morala peljati bratca v bolnico. Moj brat se imenuje Robertino. Star je že šest let. Šel je v otroško bolnico, ker so ga morali operirati v trebuhi. V bolnici so ga oblekli v pižamo in mu dodelili posteljo.

Na dan operacije je malo jokal, toda s pomirjevalno injekcijo se je potolažil in pomiril. Po operaciji so ga prepeljali spet v posteljo. Tisto jutro je v glavnem prespal. Popoldne sem ga šla obiskat in ko me je zagledal, je začel jokati. V bolnici je ostal teden dni. Predzadnji dan, pred povratkom domov je začel že hoditi in jesti. Bil je zelo vesel, ko je prišel domov. Toda zdravnik

mu je naročil, naj ne teka. Tudi jaz sem bila zelo vesela, ko se je bratec vrnil domov.

Lucia Lombardo
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

SNEG

V gorah je zapadel sneg in smo smučali ves dan. Zvečer sem bil zelo utrujen in zaspan.

Dean Carli
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

SMUČANJE V AVSTRIJI

S starši sem šla v Avstrijo. Ustavili smo se v Bad Kleinkirchheimu. Tu je lep smučarski kraj. Tu je bilo dosti snega. Jaz znam dobro smučati,

Elisa Frandolič
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

BABIČIN ROJSTNI DAN

Moja babica je imela rojstni dan. Kupila sem škatlico bonbonov in jo nesla babici v

dar. Bila je zelo zadovoljna.

Katerina Alessio
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

MI SKLANJAMO VESELO

Pomaranča prijetno diši.
V skledi pomaranče ni.
Pomaranči lupimo lupino.
Po pomarančo gremo v trgovino.
Pri pomaranči so še mandarine.
S pomarančo pijemo tud' vitamine.
Pomol v morje skoči.
Brez pomola ne poznam obal.
Pomolu voda noge moči.
V pomol se zaletava val.
Pri pomolu čaka starka.
S pomolom se objema barka.

Irina, Tanči, Tanja, Laura, Roberta,
Miriam, Lucia, Gianpaolo, Zorka
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

razumljivo, v znamenju velikega upa in skritih želja. Barkovljanski otroci so se skupaj z učiteljcami zbrali v veliki učilnici in s tresočimi rokami dvigali dopisnice iz velike vreče. Še pri vsakem dvigu je bilo razočaranje večje. Lepo, rdeče kolo, predmet požljivih pogledov, je stalо sredi učilnice, na katedru so bile razstavljene druge nagrade, od bogatih etuijev z izborom šestil, do lepih kemičnih peres, žepnih računalnikov, kaset, knjig in Galebovih majic in čepic.

Napetost je dosegla višek, ko je žreb dočkal prvo nagrado. Sreča je pač opoteča in razočaranje je bilo med barkovljanskimi učenci veliko, ko so izvedeli za ime zmagovalca. Naključje je hotelo, da je kolo dobil učenec 5. razreda OŠ »Josip Ribičič« pri Sv. Jakobu, Daniel Beorchia, prav na svoj enajsti rojstni dan.

Sploh imajo šolarji pri Sv. Jakobu veliko srečo. Tokrat se je zgodilo že tretjič, da so dobili prvo nagrado. Prvo kolo je dobila leta 1975, tedanja učenka, Kristina Hmeljak, dve leti kasneje je kolo dobila Katja Superina, sedaj pa Daniel Beorchia. Da ne omenim drugih devet nagrad, ki so jih na tem žrebanju dobili učenci šole pri Sv. Jakobu. Srečni so bili tudi učenci šole pri Sv. Ani in v Šempolaju, katerim je žreb prinesel večje število nagrad.

vati. Rešili smo ga in se vsi srečni in mokri odpravili proti domu.

Tanja Sternad
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

DRAGI GALEBI!

Hodim v prvi razred osnovne šole »Josip Ribičič«. Moji učiteljici je ime Mirjam. Naučila me je pisati in čitati. Sedaj sem tudi začel brati knjige za brašno značko. Lepo te pozdravlja

Erik
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

morju, v Savudriji. Šli smo sestra, prijateljice, prijateljčina mama in jaz na sprehod. Prišli smo do pomola in sedli na rob. Občudovali smo čolne in sončni zaton. Naenkrat nas je presenetil visok val. Pokril nas je in povlekel v morje. Bilo je prav smeršno. Začeli smo plavati proti obali. Samo mali Peter je močno jokal, ker ni znal pla-

ZIMA
Ana Turco, Romina Sossi, Tjaša Gruden
4. r. OŠ »J. Ribičič« — SV. JAKOB

Na šoli v Barkovljah je bilo med žrebanjem zelo napeto.

Prvo nagrado, športno kolo, darilo Založništva tržaškega tiska, je torej letos dobil Danijel Beorchia iz 5. razreda OŠ »Josip

ZBEŽALA BOM Z DOMA

Neke noči sem sanjala, da sva se z mamo skregali. Razjezila sem se in se odločila, da naslednjega dne zbežim z doma. Sklenila sem, da grem v tropske dežele, kjer ni nikoli zime in se ljudje vse dni kopajo in sončijo, kjer je mnogo zelenja in najrazličnejšega sadja.

Pripravila sem si nahrbtnik in ga skrila pod posteljo. V šoli sem pozdravila sošolce. Doma sem še pojedla kosilo, vzela nahrbtnik in odšla. Prej pa sem na mizi pustila staršem listek, na katerem je bilo napisano, zakaj sem zbežala.

Hitro sem šla na pošto, kjer sem z babičino hranilno knjižico dvignila nekaj denarja. Odšla sem na postajo. Iskala sem vlak, ki bi takoj odpeljal. Toda sprevodnik mi je zažugal, da sama na vlak ne smem in se moram vrniti domov.

Zbudila sem se vsa potna in omotičena. Mama pa mi je povedala, da sem ponoči v

Ribičič pri Sv. Jakobu.

Druga nagrada, etui z izborom šestil, darilo Tržaške knjigарне, je romala v Romjan

spanju kričala in se premetavala. Povedala sem mami svoje sanje, ki se ne bodo nikoli uresničile.

Sara Sternad
5. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

NOGOMET

Ime mi je Savo. Imam 10 let in hodim v peti razred osnovne šole »Josip Ribičič«. Zelo rad igram nogomet. Nastopam za nogometno ekipo »Zarja« z mnogimi prijatelji in dvema sošolcema. Na igrišču igramo v naslednji postavi: Rudi ali Luka, Fabio, Fabio, Marko, Pavel, Denis, Savo. Na igrišču igramo na sedem igralcev. Naš trener je Boris. Vsak ponedeljek in četrtek imamo trening. Ob sobotah imamo tekme. V lesvici smo tretji. Sem številka sedem in sem napadalec.

Stalno igram nogomet tudi v Dijaškem domu, kjer se ves pomažem, zato si mo-

pri Ronkah. Dobila jo je Marija Tagliolato, učenka 5. razreda tamkajšnje šole.

Tretja nagrada, nalinvo pero in svinčnik Parker, darilo uredništva Galeba, je dobila Ivana Milič, učenka 5. razreda OŠ »Bazoviški junaki« v Rojanu. Četrtu nagrado, manjši etui s šestili, darilo Tržaške knjigarnе, si je zagotovila Jana Miličevič, učenka 2. razreda OŠ »J. Ribičič« pri Sv. Jakobu. Tri komplete šestil, darilo Tržaške knjigarnе, so si zagotovili: Peter Ferfila, 4. r. Prosek, Igor Božič, 3. r. Sv. Ana in Fabio Domio, prav tako Sv. Ana.

Na vrsti so bili štiri žepni računalniki, darilo trgovine s fotoaparati Seboflex v Trstu. Dobili so jih: Tanja Tomaselli, Sv. Jakob, Marina Flego, Donadoni, Roberto Debelis, Sv. Ana in Kristina Bogatec, Križ. Deset kemičnih peres Parker, darilo Tržaške kreditne banke, so dobili: Alan Domio iz šole pri Sv. Ani, Gian Paolo Carapucci, Sv. Jakob, Igor Malalan, dijak srednje šole na Opčinah, Maja Jelen, Nabrežina, Sonja Padovan, Sv. Jakob, Igor Gregori, šola v ulici Giotto, Petra Kobau, Nabrežina, Ivan Mikulus, Rojan, Karin Kocijan, Ricmanje in Noemi Cisera, Domio.

Tri kasete s pravljicami, darilo Tržaške knjigarnе, so dobili: Roberta Orel, Sv. Jakob, Tamara Lorenzi, Katinara in Joža Jerman, Šempolaj.

Tri knjige pravljic, darilo Tržaške knjigarnе, so prejeli: Matjaž Klemše, Rupa, Francišek Tavčar, Sv. Ana in Danijel Capponi, Pesek.

ram doma izmislieti opravičilo za mamo. Vsi športi so mi všeč, a najbolj všeč mi je nogomet.

Savo Lipovec
5. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

ZIMA

Nekega dne je telefonirala sestrična in mi povedala, da pri Banih sneži. Ko mi je to povedala, bi bil najraje doma pri njej. Začel sem prepričevati očeta in mamo, da bi šli k sestrični. Očka ni hotel, a sem tako dolgo vztrajal, dokler se nismo oblekli in šli z doma. Prišli smo na Bane. Na cesti je bilo vse belo in zdelo se mi je, da smo v hribih. Sestrična in jaz sva bila zelo vesela, ker sva se kepala in zabavala. Naglo je minil čas in mama me je že klicala. Zdela se mi je, da se igram komaj deset minut, ampak bilo je že pozno. Vrnili smo se do-

Danijel Beorchia, srečni dobitnik kolesa.

Izžrebanih je bilo potem dvajset Galebovih majic, darilo uredništva Galeb. Dobili so jih: Maja Radetič, Devin, Ester Brezovec, Prosek, Tanja Pitacco, Sv. Jakob, Gorazd Husu, Prosek, Ivan Pahor, Devin, Katerina Devinar, Pevma, Deborah Grilanc, srednja šola Prosek, Ivan Furlani, Rojan, Janko Andolšek, srednja šola Opčine, Peter Milkovič, Ricmanje, Anja Starec, Barkovič, Saša Smotlak, Sv. Ana, Adriano Rizante, Prosek, Dejan Šemec, Šempolaj, Matija Umek, Prosek, Paola Mejak - Tercion, Nabrežina, Erik Žerjal, Sv. Ana, Tatjana Tensi, Opčine, Maura Pernarcich, Donadoni in Werner Sancin, prav tako Donadoni.

mov, kjer ni bilo snega na cestah, ampak samo smeti, ki jih je nanosila burja.

Mitja Balbi
5. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

V PRAŽARNI ILLY CAFFÈ

Prve dni decembra smo učenci naše šole obiskali pražarno kave Illy Caffè v industrijski coni.

V pražarni so nam najprej ponudili belo kavo. Nato nas je prijazen gospod spremjal na ogled oddelkov. Najprej smo videli, kako izdelujejo posode za kavo. Ustavili smo se pri stroju, ki melje kavo. V bližnjem skladišču je bilo polno vreč surove kave. Vsaka vreča je tehtala okrog šestdeset kilogramov. V naslednjem oddelku smo lahko gledali, kako nastavljajo pokrove posodam, ki so bile že napolnjene s kavo. Pred odhodom iz pražarne, je neka gospa darovala vsakemu učencu škatlo z 250 grami

Pet majhnih beležnic z obročkom za klučce, dario Tržaške kreditne banke, so dobili: David Štokelj, Rojan, Danijel Marušič, Šempolaj, Borut Pipan, srednja šola Katinara, David Šusteršič, Šempolaj in Pavel Marc, Bazovica.

Osem Galebovih čepic, dario uredništva, so si zagotovili: Maja Purič, srednja šola Prosek, Tjaša Jogan, Barkovlje, Tanja Cante, Nabrežina, Erika Limoncin, Općine, Enrico Chiacig, učenec 2. razreda dvojezične osnovne šole v Špetru, Tanja Emili, Prosek, Saša Jančar, Sv. Jakob in Mojca Carli, srednja šola Sv. Ivan.

In končno je bilo na voljo še 15 obročkov za klučce, dario Tržaške kreditne banake. Dobili so jih: Samo Kocijančič, Dolina, Zorka Miličevič, Sv. Jakob, Dean Carli, Sv. Jakob, Igor Bogatez, Križ, Danijel Peric, Nabrežina, Peter Emili, Prosek, Marko Puntar, Prosek, Katja Bandelli, Podgora, Metka Kuret, Rojan, Nataša Cosmina, Šempolaj, Andrej Štoka, Prosek, Sara Brezigar, Nabrežina, Andrej Nanut, Vrh, Luciana Čeborn, Općine in Albert Rebula, Šempolaj.

Vsem dobitnikom nagrad izkreno čestitam, tistim pa, ki vam sreča ni bila naklonjena, zaupajte v srečnejše trenutke in posmitemte, da bo prihodnje leto spet nagradno žrebanje.

Vsem darovalcem nagrad, Tržaški knjigarni, Trgovini Sebosflex, Tržaški kreditni banki in Založništvu tržaškega tiska, iskrena hvala, ker so s svojimi darili osrečili lepo število slovenskih šolarjev. Zahvaljujemo se tudi prijaznim učiteljicam na slovenski osnovni šoli »Fran Saleški Finžgar« v Barkovljah za sodelovanje in pomoč pri uspešnem poteku 14. Galebovega nagradnega žrebanja.

kave. Povsod je močno dišalo po praženi kavi.

Meni se je zdel najbolj zanimiv tisti oddelek, v katerem je bil stroj s sesalcami, ki je premikal s kavo napolnjene posode iz enega kraja v drugi.

Rudi Buda
5. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

ZIMA

Zima je mrzel letni čas, ki traja od decembra do marca. Pozimi ponavadi ne dežuje in ne sije sonce, temveč sneži in piha leden, mrzel veter. Zima pomeni veselje za otroke, ki se igrajo na snegu, postavljajo snežene može in se smučajo. Včasih zaradi mraza ni pouka, ker so ceste zasnežene, ali je zamrznil motor avta in ni avtobusov, ki bi peljali otroke v šolo.

Savo Lipovec
5. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

Sedaj še vočilo. Vsem šolarjem, učiteljstvu, in sodelavcem želim vesele in srečne velikonočne praznike ter prijetno uživanje pomlad, ki se je letos, po dokaj mili zimi pravočasno pojavila.

Za dopisnike in reševalce ugank imam nekaj pripombe. Gorazd Šajn, učenec 4. r. OŠ »F. Rozman - Stane« v Postojni, mi je v objavo poslal risbo, o kateri močno dvolim, da je izključno njegovo delo. Prihodnji mi pošlj kaj bolj izvirnega in bom rad objavil.

Dobil sem tudi pismo z rešitvami zank in ugank iz prejšnje številke. Pošiljalatelj pa se ni podpisal in ni navedel svojih podatkov, zato so rešitve romale v koš. Kadar pošljate rešitve, ne pozabite napisati svojega imena, razreda in šole, ki jo obiskujete. Z vso dobro voljo, ne moremo uganiti vaših imen.

Tale številka Galeba izhaja z zamudo, ki so jo zakrivilo moja daljša odsotnost iz Trsta in delno časnarske stavke, ki so vplivale in ustvarile težave pri delu v tiskarni. Vsem bralcem in naročnikom se opravičujem in jih prosim za razumevanje. Reševalce križank in ugank in dopisnike pa pozivam, naj čimprej pošljete svoje dopise in rešitve, ker bo prihodnja številka Galeba izšla v kratkem.

UREDNIK

Spodnje besede razporedi v štirih magičnih likih

AARE	STAN
AMOR	STOL
ISEO	TETA
PAST	TONE
RATO	VTIS
SOSS	WATT

4X4 4X4 4X4 4X4

T	R	S	T
R			
S			
T	R	S	T

		T
		R
		S

ANAGRAM

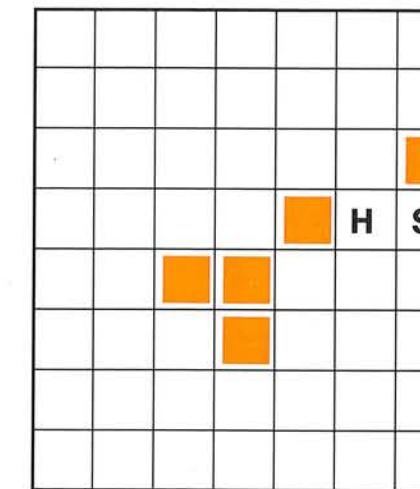
(Letni čas)

MIZA

T		
R	S	T
S		

		T
		R
		S

kombinacijska križanka

Razporedi v lik vodoravno in navpično vse spodnje besede. Če jih boš vse pravilno razporedil, boš v sivih poljih navpično lahko bral priimek sedanjega sovjetskega voditevila.

2 ČRKI: AN - HS - LO - RA

3 ČRKE: ARI - ČEK - KIN - KOT - KUK

4 ČRKE: ERIK - KAJN - VAZA

5 ČRK: STIKI

6 ČRK: ROZINA

7 ČRK: GOVEKAR - OKARINA - OŽULJEK - VIKONTI

8 ČRK: ANAHORET - OKORNEŽI

križanka

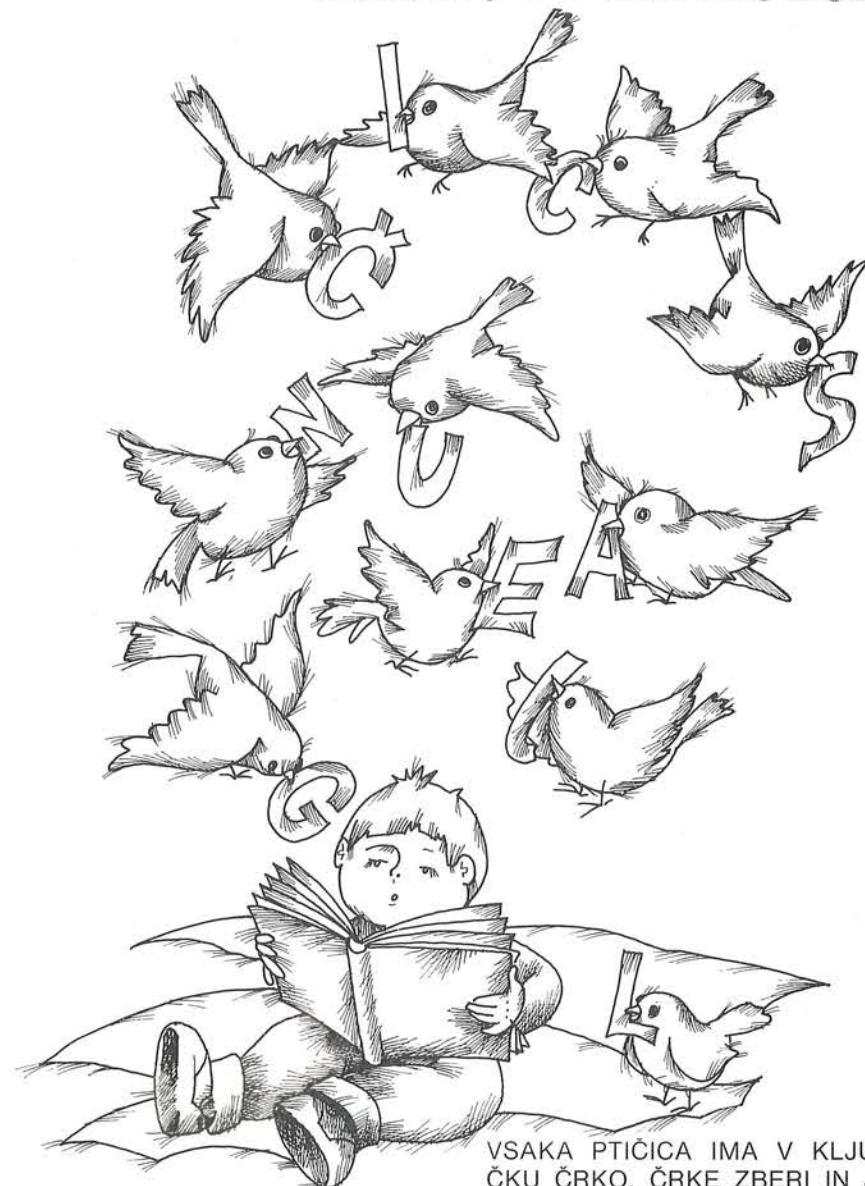
ZADNJA ČRKA NAŠE ABECEDE		MESTO NA SICILIJU	DRAMSKA DELA Z GLASBO	DRŽAVA V SEVERNİ AMERIKI	SESTAVIL LAKO	KISIK	UMRLI JUGO-SLOVANSKI DRŽAVNIK (JOSIP BROZ)	KOPNA OBĐANA Z VODO	KI ZAHTEVAJO PRECEJ NAPORA
KI SO PODVŘENI UPOKOJITVI					ROD ŽITNE TRAVE	BARVE KOT KOSTANJI	IVAN RENKO		
PISANE TROPSKE PTICE					OLIVER GOLDSMITH		S PIJAČO UGASNE		
ODLIČNI FINSKI PILOT AVTORELLJA					GLINASTA POSODA		NORD		
NEZADO-VOLJNI					IZROČITI			NIZKOST	
SKUPINA ZIVALI							KOPER		
IVAN MINATTI			ŠPORTNIKI KOT BUBKA				ČEBELA V ANGLEŠČINI		
PREŠERNOV PRIJATELJ (MATIJA)			PORTUGALSKA	VZOR, NAJVÍŠJI SMOTER			TRŽASKO ŠPORTNO DRUŠTVO		

SODELUJ
Z NAMI

Vera Poljšak

Ilustr. Magda Tavčar

NASLOV PRAVLJICE

VSAKA PTIČICA IMA V KLJUN-ČKU ČRKO. ČRKE ZBERI IN JIH UREDI. DOBIL BOŠ NASLOV PRAVLJICE, KI JO BERE MARTIN.

**Rešitve ugank pošljite čimprej na uredništvo Galeba: Lojze Abram,
Ulica G. Amendola 12 - 34134 Trst.**

REŠITVE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

OSMOSMERKA. Rešitev = Panda.

5X5 1. lik: LOKEV - opiti - Kiril - etika - vilar. **2. lik:** klaci - LOKEV - ikona - cenen - Ivana. **3. lik:** Galeb - atoli - LOKEV - Elena - bivak. **4. lik:** skalp - Kotor - ataka - LOKEV - pravo. **5. lik:** pekel - Erato - kajak - etape - LOKEV.

KRIŽANKA. Ivo - tok - ala - J - A. R. - Američani - drsalc - N - res - leča - anekdota - Nana - Ira - Meblo - sreda - tanek - E. T. - J. I. — Na slikah: Jadran, Meblo

REŠITVE SO POSLALI: Giovanna Saletu, Francesca Kravanja, Elizabeta Legiša, Aleks Busan, 3. r. OŠ »J. Jurčič« - DEVIN. Sonja Leghissa, 5. r. OŠ »P. Voranc« - DOBERDOB. Sebastjan Ožbot, 4. r. OŠ »I. Pregelj« - RUPA. Ivana Sossa, Sara Ferluga, Jadranka Križman, 2. in 3. r. OŠ PROSEK. Valter Bembič, Mitja Petelin, Marko Petelin 5. r. COŠ »I. Trinko Zamejski« - RICMANJE. Marjana Marini, Monica Romanut, Maureen Zanier, Ingrid Sfiligoi, Katja Bandelli, Federica Černic, Jasmin Kocjančič, Mitja Morgut, Galeb Zanier, 2., 3. in 4. r. OŠ »L. Bratuž« - PODGORA. Irene Candian, Niaz Zaina, Marinka Kodrič, 4. r. OŠ »K. Širok« - DONADONI. Vinko Bandelj, 4. r. OŠ »O. Župančič« - SV. IVAN. Jadranka Cergol, Andrej Močilnik, Goran Ruzzier, Irena Vidali, 4. in 5. r. OŠ »F. Milčinski« - KATINARA. Janja Del Linz, Andrea Hrovatin, Anja Starec, Tilen Tavčar, Borko Štefanovič, Ksenija Breclj, Luana Bretzel, Marko Pertot, Tanja Škomac, Milena Udovič, Francesco Viviani, Alenka Pertot, Dejan Jagodic, Martin Turk, Andrej Kafol, Ivana Legovini, Robert Scerni, Matija Jogan, Luka Marchesi, Kristina Bezenšek, Omar Norio, Michele Mettulio, Tjaša Jogan, 1., 2., 3., 4. in 5. r. OŠ »F. Saleški Finžgar« - BARKOVLJE. Roberto Longo, Daniel Capponi, Marko Kariš, Andrej Grahonja, Paolo Sabadin, Adriana Longo, 1., 2., 4. in 5. r. OŠ PESEK. Maksi Babich, Alessandro Mezzari, Francesca Milone, David Sancin, Igor Gregori, Dejan Dermota, Maksi Urdih, 4. in 5. r. OŠ »D. Kette« - UL. GIOTTO. Tjaša Gruden, Ana Turco, Romina Sossi, Maša Sancin, Pierpaolo Brazzani, Tanja Padovani, Klavdija Gleria, Savo Lipovec, Tanja Pitacco, Daniel Beorchia, Sara Perosa, 4. in 5. r. OŠ »J. Ribičič« - SV. JAKOB. Suzana Slak, 1. r. OŠ DVOR pri ŽUŽEMBERKU.

NAGRADA DOBIJO: Vinko Bandelj, 4. r. OŠ »O. Župančič« - SV. IVAN. Marko Petelin, 5. r. COŠ »I. Trinko Zamejski« - RICMANJE. Monica Romanut, 2. r. OŠ »L. Bratuž« - PODGORA. Aleks Busan, 3. r. OŠ »J. Jurčič« - DEVIN. Luka Marchesi, 5. r. OŠ »F. Saleški Finžgar« - BARKOVLJE.

KROG: število je 243.

NAGRADO DOBI: Ivana Sossa, 2. r. OŠ PROSEK.

Mesečnik (10 številk) — Izdaja: **Založništvo tržaškega tiska, Trst** — Glavni in odgovorni urednik: **Lojze Abram** — Uredništvo: **Ul. G. Amendola 12, 34134 Trst, tel. 415534** — Uprava, fotostavek in ekspedit: **Ul. dei Montecchi 6, 34137 Trst, tel. 7796655, 7796610** — Tisk: **Graphart, Ul. D. Rossetti 14, 34126 Trst, tel. 772151** — Posamezna številka: **2.000 lir, dvojna: 2.500 lir, naročnina: 12.000 lir**

Galeb je registriran na sodišču v Trstu pod št. 158 od 3. maja 1954

Galeb je včlanjen v zvezo periodičnega tiska USPI (Unione Stampa Periodica Italiana)